

Formanden: Ja, Formanden taler Sandhed.

Fibiger: Den højtærede Landbrugsminister gav Tilslutning til, at det, det kom an paa med Hensyn til Fremtiden, var Vaccinen, og det takker jeg for, for i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Løje tror jeg, det er den Vej, vi skal frem. Men samtidig vil jeg da sige til den højtærede Landbrugsminister, at saa gælder det om, at man sørger for, at der er tilstrækkelig Vaccine til Stede.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Erstatningens Størrelse haaber jeg, vi i Udvalget kan komme til en Forstaaelse, thi det skulde jo helst være saaledes, at Beløbet, der udbetales, falder de rigtige Steder. Den højtærede Landbrugsminister siger, at naar Landboforeningerne sætter Kreaturerne til 150—175 Kr. ved Skatteansættelse, kan man fornuftigvis ikke udbetale mere. Jo, hvis de er mere værd, maa man kunne udbetale mere, og jeg er af den Opfattelse, at de allerfleste Køer, som lider under Mund- og Klovesyge og dør, er meget værd, for det er som Regel de mest værdifulde, der dør. Derfor tror jeg ikke, Landbrugsministeren behøver at være ængstelig for denne Indstilling fra Landboforeningernes Side. Det er jo heller ikke Landboforeningerne, der er til Stede her; Lovgivningsmagten kunde nok handle uden om dem i et saadant Tilfælde.

Med Hensyn til Nedsættelsen af Amtsskatterne sagde Landbrugsministeren, at jeg havde kritiseret L. S.s Forslag desangaaende. Nej, ikke med Hensyn til Nedsættelsen af Amtsskatterne, for den er jeg en Tilhænger af, men ikke med dette Formaal her for Øje. Jeg fik ikke Svar fra Landbrugsministeren paa, om Ministeren mente, det nu vilde være betimeligt at fremsætte et Forslag om, at Ejendomsskatterne blev nedsat for hele Landbruget uanset Mund- og Klovesygen, saaledes at dette Spørgsmaal blev taget ud af Skattekommissionen, hvad jeg har Indtryk af det let kunde blive, og vi gennemførte en Nedsættelse nu, inden Rigsdagen sendes hjem. Jeg vil gerne høre, om den højtærede Landbrugsminister ikke er enig med mig i, at det er haardt tiltrængt paa nærværende Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensen talte om Husmanden, der havde 4 Køer, og Manden, der havde 200 Køer, og det ærede Medlem sagde, at Husmanden havde vanskeligere ved at bære Tabet af den ene Ko, end Godsejeren havde ved at miste de 20. Det kommer nu an paa, hvordan deres økonomiske Stilling er, for det kan da

godt være, at Manden, der har de 200 Køer, kan være saa yderst forgældet, at han meget daarligere kan taale Tabet end Husmanden med de 4 Køer; Husmanden kan jo eje Bedriften og det hele, og han har for Resten ogsaa konjunkturbestemt Rente.

Jens Thomsen: Ministeren mente, at min Stilling var inkonsekvent, naar jeg vilde anvende Toldkontingentfondens Midler, men ikke Smørkontingentfonden. Jeg tror, den højtærede Minister vurderer Forholdet fuldstændig forkert. Smørkontingentfondens Midler anvendes nemlig udelukkende til Fordel for Mælkeproducenterne, til Fordel for den Kreds af Landmænd, som har skabt denne Fond. En Modsætning dertil danner Toldkontingentfonden. Det er en Fond paa godt en Million Kroner, som staaar næsten som en herreløs Kapital, og disse Penge anvendes ikke til Fordel for Kreaturerne, som er de rette Ejere af denne Fond, men derimod til andre tilfældige Ting, f. Eks. at give en Middag, hvis vi en Dag faar udenlandske Gæster her til Landet. Der er derfor efter min Mening en meget stor Forskel paa at anvende Toldkontingentfondens Midler og at anvende Smørkontingentfondens. Efter min Mening kan vi med stor Tryghed overlade den fulde Administration af Smørfondens Midler til Mejeriernes Fællesorganisation. Der er for mig ingen Tvivl om, at de vil anvende disse Penge efter deres virkelige Formaal, og at de bliver vel anvendt.

Den højtærede Minister kom ogsaa med en Udtalelse om, at han ikke ønskede, Erstatningen skal udbetales til de gensidige Forsikringsselskaber, men til Ejerne selv. Det forekommer dog mig, at det er ret urimeligt at give Overpriser som Erstatninger, og det vil jo ofte blive Tilfældet. Det er dog f. Eks. med Hensyn til Brandassurance saadan, at ingen kan faa Erstatning fra to Brandforsikringsselskaber, og jeg synes ogsaa, det er ganske urimeligt, at det skulde kunne finde Sted. Og paa den anden Side maa jeg sige til Ministeren, at det kommer dog disse Kreaturejere til gode alligevel; det nedsætter Præmiebetalingen til de gensidige Selskaber, og den Præmiebetaling er blevet saa trykkende, at der er al mulig Grund til ogsaa at søge den nedsat.

Ministeren mente ogsaa, at der i Fremtiden ingen Brug blev for det Forsikringsforslag, som mit Parti har stillet. Nu har vi jo Vaccinen, og Ministeren mener, at vi i Fremtiden kan begrænse Sygdommen ved Hjælp af Vaccinen. Jeg vil meget haabe, at Ministeren har Ret, men jeg synes ikke,